

УДК 371.4:396

Полянчич Тетяна,
кандидат економічних наук, виконавач обов'язків доцента Львівської державної фінансової академії, м. Львів

ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА І ЇЇ ВПЛИВ НА ДУХОВНЕ ВИХОВАННЯ НАЦІЇ

У статті висвітлено трактування гендеру, згідно з міжнародними стандартами; механізм впровадження гендерної політики в Україні; феміністичний погляд на: Біблію, сім'ю, як єдність між чоловіком та жінкою; а також роль жінки – як матері. Визначено вплив гендерної політики на духовний розвиток нації та вказано християнський погляд на гендерну ідеологію на основі Біблії.

Ключові слова: гендер, гендерна політика, нація, гендерна ідеологія.

Polyanchych T. Gender policy and its impact on the spiritual education of the nation

The article highlights the interpretation of gender, according to international standards, the modus operandi of gender policy in Ukraine feminist perspective on: the Bible, family, as the unity between man and woman, and the role of women – as mothers. The influence of gender policy in the spiritual development of the nation and stated Christian perspective on gender ideology based on the Bible.

Keywords: gender, gender policy, nation, gender ideology.

Український народ має багату історію і культуру, яка виражає його ментальність. Рівень нації оцінюється тим, яку вона має мораль. Які духовні та моральні цінності народ збереже, таке майбутнє готує своїй молодій генерації.

У недавньому минулому українське суспільство зустрілося з новим елементом, який вже сьогодні має вплив на його формування. Ним є гендерна ідеологія, яка відображається в державній політиці.

В українському законодавстві поняття “гендерної рівності” вперше сформульовано в Законі України “Про забезпечення рівних прав

та можливостей жінок і чоловіків” № 2866-IV від 08.09.2005 року, як соціальну рівність чоловіків і жінок: “рівний правовий статус жінок і чоловіків та рівні можливості для його реалізації”. Однак Закон містить і таке формулювання у статті 2: “Якщо міжнародним договором України, ... встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору” [1].

Україна 31 березня 2010 року схвалила Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи щодо заходів для подолання дискримінації на підставі сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності. Зокрема, Парламентська асамблея Ради Європи пропонує надати ЛГБТ-особам ті ж самі права і обов’язки, що мають гетеросексуальні пари, а також надати їм статус “найближчих родичів”, тобто подружжя [2]. Резолюція Парламентської асамблеї Ради Європи № 1728 “Дискримінація за ознакою сексуальної орієнтації і гендерної ідентичності” проголошує, “що сексуальна орієнтація вміщує в собі гетеросексуальність, бісексуальність і гомосексуальність” [3].

Кабінет Міністрів України розпорядженням № 2154-р від 1 грудня 2010 року затвердив план заходів з проведення Національної кампанії “Стоп насильству!” на період до 2015 року, що передбачає розроблення інформаційно-просвітницької програми з питань виховання гендерної культури та запобігання всім формам насильства в сім’ї для використання в позашкільній та позаурочній роботі загальноосвітніх навчальних закладів [4].

У статті 9 Конституції України зазначено, що “Укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Конституції України”. Згідно зі статтею 51 Конституції України “Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка” [5].

Гендерна ідеологія, по суті, є просуванням теорії про “соціальну стать” [с. 13, 6; с. 146, 7], яка стверджує, що людина не народжується чоловіком або жінкою, а сама вибирає стать у процесі соціалізації.

У посібнику для журналістів-практиків “Гендерний погляд-2” можемо прочитати: “Гендерна ідентичність визначає, наскільки кожен індивід ідентифікує себе як чоловік, жінка або якийсь поєднання того чи іншого” [8].

В ідеології гендеру материнство – це лише одна із форм рабства.

Вже сьогодні, згідно з Рішенням № 12267 Ради Європи, на національному рівні, усім країнам-членам Ради Європи, куди входить і Україна, рекомендовано відмовитися від вживання слів “мама” і “тато” та замінити їх безликим словосполученням “один із батьків” [9].

Гендерна ідеологія не тільки впливає на найособистіші взаємини в сім’ї, між мамою і дитиною..., але й заторкує і релігійні почуття, які є вкладені глибоко в душі людини і є невід’ємною частиною її світогляду.

На думку гендерних ідеологів, релігійні й теологічні тексти у Святому Письмі написані авторами-чоловіками, а тому містять “чоловічі погляди” на взаємини людини з Богом, що нібито для них є дискримінаційним явищем [10].

Головною метою гендерної ідеології є поставити християнство до так званої “гендерної перспективи”, через такі терміни, як: “відновлення гендерної справедливості, подолання сексистських стереотипів”.

Гендерна ідеологія:

- бореться зі здоровим глуздом тому, що заперечує біологічні, психологічні та соціальні відмінності між чоловіком і жінкою;

- бореться проти жінок тому, що нав’язує переважання чоловікоподібного образу жінки, що його популяризують феміністки, і знецінює фізично та морально материнство;

- бореться проти чоловіків тому, що дівчата і жінки систематично ставляться в привілейоване становище, в той час, як авторитет і вплив чоловіків зменшується;

- бореться проти єдності чоловіка і жінки в шлюбі та їх співдіяння, необхідного для служіння майбутнього;

- бореться проти ненародженої дитини тому, що оголошує аборт “правом людини”;

- бореться проти дитини тому, що руйнує сім’ю, так необхідну для формування здорової особистості та передачі культури і віри;

- бореться проти сім’ї, бо ідеологічно, соціально і фізично руйнує основи її існування;

- бореться проти Бога і порядку світобудови [11].

Гендерні ідеологи не служать кінцевому благу людської істоти, вони прагнуть перетворити людину, щоб вона служила інтересам

ідеологів. Але тільки Сотворивший людину має право і владу відновити Своє творіння – Бог.

Гендерна ідеологія побудована не на правді, а на ірреальності. Вона спрямована проти Бога Сотворителя і проти людини, проти її земного і вічного щастя. Сьогодні велика відповідальність лежить на тих, які керують українським суспільством – чи забезпечать зростання духовного і морального рівня народу, чи, навпаки, дозволять запровадити такий механізм у суспільстві, плодом якого буде деградація молодшої генерації, а в кінцевому результаті і цілого народу.

Список використаної літератури:

1. Закон України “Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків” № 2866-IV від 08.09.2005 р.
2. Recommendation CM/Rec(2010)5 of the Committee of Ministers to member states on measures to combat discrimination on grounds of sexual orientation or gender identity. (Adopted by the Committee of Ministers on 31 March 2010 at the 1081st meeting of the Ministers’ Deputies).
3. Резолюція № 1728 (2010) Парламентської асамблеї Ради Європи прийнята 29.04.2010 р.
4. Розпорядження Кабінету Міністрів України N 2154-р Про затвердження плану заходів з проведення Національної кампанії “Стоп насильству!” на період до 2015 року.
5. Конституція України № 254к/96-ВР від 28.06.1996 р.
6. “Ми різні, ми рівні”. Основи культури гендерної рівності: навч. посіб. для учнів 9-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів / за ред. О. Семиколосової. – 2-ге вид., виправлене, – К. : Ніка-Центр, 2010. – 176 с.
7. Гендерні стандарти сучасної освіти: збірка рекомендацій. Частина 2.2011. Редакційна група Міністерства освіти і науки, молоді та спорту : Єресько О. В., Середницька А. Д., Євтушенко Р. І. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vsirivni.com.ua/sites/default/files/2011/gender_standards_p1.pdf/
8. Сухомлин М. І. Гендерний погляд – 2: посібник для журналістів-практиків. – Харків: ТМ “Наклейко”, 2010. – С. 11-13.
9. В Европе запретят слова “отец” и “мать”. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.svpressa.ru/world/article/29917/>.
10. Основи теорії гендеру : навч. посіб. / за ред. Агеева В. П. та ін. – К. : “К.І.С.”, 2004. – С. 383-384.
11. Die Gender Revolution – Relativismus in Aktion. Auflage 2008, fe-medienverlag, 160 Seiten ISBN 3-939684-04-X, 9,95 EUR – www.gabriele-kuby.de/.